

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867561735408/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

klædes og vaskes; deres gamle Klæder blive hængende paa Grenene, hvor da Fattige tigge dem til eget Brug.

Maria kom vandrede alene med Christian ved Haanden; hun bar et gammelt Sengeteppe og sin Mands store Troie, denne vilde hun selv tage paa, thi Natten blev kold, Sengeteppet skulde Drengen have over sig.

«Jeg bliver hos Dig!» sagde hun, «kan jeg sove, er det godt, og kan jeg ikke, da er det ei første Gang, jeg har vaaget for din Skyld. Ja, Barn, Du veed ikke hvad jeg har gaaet igjennem for Dig! En Moders Sorg og Uro tænke Børnene ikke paa, før de selv faae Børn! Da jeg bar Dig under mit Hjerter, hvor megen Angest led jeg ikke da! Livet har jeg vovet for Dig! Lange Nætter har jeg ikke lukket mine Øine, men gaaet med Dig paa Gulvet, lyttet til Dit Aandedrag har jeg; slide om Dagen og vaage om Natten, var mit Lod! Alt har jeg gjort og vil gjøre endnu for Dig, mit Barn, maatte Du kun blive til et Menneske igjen! Jeg har kun Dig alene! lad Din Fader reise i Herrens Navn, naar han ikke kan lade være!» Hun brast ud i en lydelig Graad, men den var kun kort; hun kyssede Drengen paa Øine og Mund og nærmede sig Kilden.

Mange Tanker bevægede sig i hendes Sjæl. I Ørebæk havde hun truffet sin Mand med Commandeersergeanten og den unge Bonde, Broderen til hendes første Beiler; ind i dennes Gaard kom hun med dem, og han spøgte med hende og sagde, at Alt dette kunde have været hendes. De smagte det stærke Øl, Mjøden og det hjemmebagte Hvedebrød, og først som Spøg, siden som Alvor meddeelte de hende om Mandens Hverving og hans Lyst til at træde i den unge Bondes Sted.

«See, derfor reiser han jo ikke bort!» sagde Commandeersergeanten, «han staaer kun i Nummer,» og blandede nu gjentagne Gange Summen tusinde Rigsdaler i Talen.

«Han har sin egen Villie!» svarede Maria. «Jeg holder ikke paa ham!» var hendes sidste Ord, men det var, som hendes Hjerter skulde gaae i hundrede Stykker. Hun vilde ikke blive, «Vesperkosten var hende Nødvere nok!» sagde hun; Manden og Commandeersergeanten blev og overnattede.

Nu stod hun ved Kilden. Enkelte havde allerede begyndt med Badningen, Andre beskæftigede sig med at faae et Natteleie bragt istand; det prægtigste af disse var et gammelt Sengested, hentet fra et